

LAPSUUS SATAA SYDÄMEEN

Runoja
lapsuusmuistoista ja
lapsenuskosta

Kaarina Peuraniemi

LAPSUUS SATAA

SYDÄMEEN

Runoja lapsuusmuistoista ja lapsenuskosta

© 2026 Kaarina Peuraniemi

Kannen valokuva: Tauno Wikström

Kuvat kotialbumista

Kustantaja: BoD · Books on Demand,

Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-7569-1

Kaarina Peuraniemi

**LAPSUUS SATAA
SYDÄMEEN**

LAPSUUS ELÄÄ MUISTOISSA

*Tervehdin sinua, kultainen voikukka,
kun niin kauniisti seppelöit lapsen pään,
täytit pikkuruiset kattilat leikeissään,
voikukkaketo jäi muistoissaan elämään.*

*Kiitos sinulle, kultainen voikukka,
kukinnallasi palautit lapsen mielen,
vapauden tunteen ja elon huolettoman,
kesän koittaessa pulppuavan riemun.*

Syreeni tuoksuu.
Suljen silmät.
Syvä hengitys syreenin tuoksua.

Humpsista!
Tuoksuaikakone lennättää minut
läpi vuosikymmenten.
Mummolan piha.
Kotileikki purukasassa.
Limsakori.
Mummon paistamat lätyt ja raparperihillo.
Uimaan.
Syreeni tuoksuu.

Avaan silmät.
Mummola on muistoissa.
Lapsuus elää muistoissa.
Syreeni tuoksuu.

*Kissankelloja,
harakankelloja,
peurankelloja,
lehmänkelloja,
lapsuuden poluilla,
kesäisillä niityillä,
pellonreunoilla,
sydämessäni soivat
lapsuuden kellot.*

*Nurmettuneilla poluilla,
pusikkoisilla niityillä,
hiljaisilla pihoilla,
kesänavetan raunioilla,
muistoissani soivat
kauniisti,
vienosti,
lempeästi
lapsuuden kellot.*

*Lapsuuden mustikkametsästä poimituissa
mustikoissa maistuu mummun mustikkapiirakka,
äidin keittämä mustikkakiisseli ja
ihan itse tehty mustikkamaito.*

*Lapsuuden mustikkametsästä poimituissa
mustikoissa on muisto
aikuisten säätelämästä elämästä,
kuinka paljon pitää poimia,
milloin lähdetään pois metsästä ja
koska sitä mustikkakiisseliä saa syödä.*

*Lapsuuden mustikkametsästä poimituissa
mustikoissa elävät
lapsuudesta saadut rajat ja rakkaus.*

*Aikuisena leivon oman piirakkani ja
keitän oman kiisselini.
Aikuisena päätän itse,
lähdenkö mustikkaan,
kuinka paljon poimin,
milloin lähden kotiin ja
koska herkuttelen mustikkapiirakalla.*

Elämä on matka lapsuudesta vanhuuteen,
hoivattavasta lapsesta hoivattavaksi
vanhukseksi. Lapsuus ei unohdu eikä lasta saa
unohtaa. Kirjan runoissa elävät lapsuusmuistot
ja lapsuuden usko, joka kantaa läpi elämän.

BoD

9 789528 075691